

grudzień 2012

**WYTYCZNE DLA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW W SPRAWIE
KONTROLI ZGODNOŚCI Z PRAWODAWSTWEM UE W
ODNIESIENIU DO:**

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004

oraz

dyrektywy Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych

oraz

dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych

**w zakresie określenia limitów tolerancji dla składników odżywczych
wymienionych na etykiecie**

ZASTRZEŻENIE

„Niniejszy dokument nie posiada oficjalnego statusu prawnego i w przypadku sporu ostateczna odpowiedzialność za wykładnię prawa spoczywa na Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej”

Uwaga

Niniejszy dokument będzie stale uaktualniany na podstawie doświadczeń zebranych przez właściwe organy i pozyskanych informacji

1. WPROWADZENIE

Limity tolerancji dla celów etykietowania dotyczącego wartości odżywczej są istotne, ponieważ środki spożywcze nie mogą zawsze zawierać dokładnie takiego poziomu składników odżywczych, jaki podany jest na etykiecie, co jest spowodowane różnicami naturalnymi oraz różnicami wynikającymi z produkcji i magazynowania. Zawartość składnika odżywczego w żywności nie powinna jednak odbiegać znacznie od wartości podanych na etykiecie, ponieważ takie różnice mogłyby być przyczyną wprowadzenia konsumenta w błąd.

Niniejszy dokument powstał w wyniku wzajemnego porozumienia między służbami Komisji a przedstawicielami państw członkowskich. Wytycznych zawartych w niniejszym dokumencie nie można uznawać za oficjalną interpretację prawa, jako że taka interpretacja jest zastrzeżona wyłącznie dla organów wymiaru sprawiedliwości, czyli dla sądów krajowych i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

W następstwie osiągnięcia zgody co do niniejszych wytycznych przypomina się wszystkim państwom członkowskim, że wszelkie kontrole przeprowadzane w celu stwierdzenia zgodności z odpowiednimi wymaganiami w zakresie etykietowania, w tym ze wspomnianymi limitami tolerancji, powinny być uwzględnione w wieloletnich krajowych planach kontroli, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt¹ (zwanym dalej rozporządzeniem (WE) nr 882/2004). Zgodnie z art. 44 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 państwa członkowskie są ponadto zobowiązane do przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących wyników takich kontroli. W kontekście tych sprawozdań zachęca się państwa członkowskie do podania Komisji liczby przeprowadzonych badań, badanych kategorii środków spożywczych, wyników tych badań w porównaniu z kontrolowanymi wartościami oraz podjętych decyzji, np. środków wprowadzonych w przypadkach, gdy wartości mierzone znajdowały się poza limitem tolerancji dla wartości podanej. Na podstawie zgromadzonych doświadczeń Komisja i państwa członkowskie mogą omówić i uzgodnić przyszłe zmiany w niniejszych wytycznych. Będą prowadzone odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi stronami.

Komisja zaleca zastosowanie pragmatycznego i proporcjonalnego podejścia w odniesieniu do dostosowania kontroli urzędowych na podstawie niniejszych wytycznych UE dotyczących limitów tolerancji. Z tego względu można zatem zaakceptować pewien okres przejściowy, który skończyłby się najpóźniej 13 grudnia 2014 r. Należy przekazać podmiotom gospodarczym odpowiednie informacje w tej sprawie. Ponadto należy zaznaczyć, że państwa członkowskie, które przed opublikowaniem niniejszych wytycznych wprowadziły już przepisy krajowe dotyczące limitów tolerancji, mają możliwość rozważenia stopniowego przejścia do kontroli produktów etykietowanych przed rozpoczęciem takiego okresu przejściowego i w jego trakcie.

1.1 Zakres niniejszych wytycznych

Niniejszy dokument (zwany dalej „niniejszymi wytycznymi”) przygotowano w celu udzielenia organom kontrolnym państw członkowskich i podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze wskazówek dotyczących limitów tolerancji dla celów etykietowania dotyczącego wartości odżywczej. Limit tolerancji oznacza możliwe do przyjęcia różnice między wartościami dotyczącymi składnika odżywczego podanymi na etykiecie a wartościami stwierdzonymi w trakcie kontroli urzędowych, w związku z „informacją o wartości odżywczej” lub „etykietowaniem dotyczącym wartości odżywczej produktu”, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w

¹ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1-141.

sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności²; w dyrektywie Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych³; oraz w związku z etykietowaniem dotyczącym wartości odżywczej suplementów żywnościowych, o czym mowa w dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych⁴.

Niniejsze wytyczne mają w ogólności również zastosowanie do etykietowania dotyczącego wartości odżywczej środków spożywczych podlegającego przepisom rozporządzenia (WE) nr 1925/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji⁵ oraz rozporządzenia nr 1924/2006 (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁶. Wytyczne dotyczące tych limitów tolerancji zawarte są w rozdziale 3 i 4 niniejszego dokumentu.

Organy państw członkowskich dokonują pomiarów poziomów składników odżywczych i innych substancji w środkach spożywczych w celu kontroli zgodności z poziomami składników odżywczych i innych substancji określonymi w warunkach stosowania oświadczeń żywieniowych objętych wykazem zawartym w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 oraz stosowania oświadczeń zdrowotnych dozwolonych środkami wykonawczymi na podstawie tego rozporządzenia. Limity tolerancji na potrzeby takich kontroli określone są w rozdziale 5 niniejszego dokumentu.

Organy kontrolne państw członkowskich mierzą poziomy witamin i składników mineralnych dodanych do środków spożywczych uregulowane przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w celu kontroli zgodności z poziomami składników odżywczych podanymi w etykietowaniu dotyczącym wartości odżywczej. Limity tolerancji na potrzeby takich kontroli określone są w rozdziale 5 niniejszego dokumentu.

Niniejsze wytyczne nie obejmują limitów tolerancji dla wartości podanych dotyczących witamin i składników mineralnych dodanych do środków spożywczych, jeśli ich dodanie jest obowiązkowe zgodnie z przepisami krajowymi, jak określono w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006. Niniejsze wytyczne nie obejmują również limitów tolerancji dotyczących wartości podanych dla środków spożywczych regulowanych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego⁷.

1.2 Ramy legislacyjne dotyczące kontroli wartości składników odżywczych podanych na etykiecie

Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁸ (ogólne prawo żywnościowe) stanowi, że państwa członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz

² Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

³ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, s. 40.

⁴ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51.

⁵ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26.

⁶ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁷ Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 21.

⁸ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty działające na rynku spożywczym i pasz odpowiednich wymogów tego prawa na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. W tym celu państwa członkowskie prowadzą odpowiedni do okoliczności system kontroli urzędowych i innych działań.

Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 stanowi, że państwa członkowskie zapewniają, aby kontrole urzędowe były przeprowadzane regularnie, w oparciu o ryzyko oraz z właściwą częstotliwością tak, aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, uwzględniając:

- zidentyfikowane zagrożenia związane ze zwierzętami, paszami lub żywnością albo podmiotami działającymi na rynku spożywczym lub pasz, wykorzystywaniem pasz lub żywności albo jakimkolwiek procesem, materiałem, substancją, działaniem lub czynnością, które mogłyby wpłynąć na bezpieczeństwo pasz i żywności, zdrowie lub dobrostan zwierząt;
- dotychczasowe doświadczenia w zakresie przestrzegania przez podmioty działające na rynku spożywczym lub pasz prawa paszowego i żywnościowego lub przepisów dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- wiarygodność kontroli własnych już przeprowadzonych przez te podmioty; oraz
- wszelkie informacje, z których może wynikać, że przepisy niniejszej dyrektywy nie są przestrzegane.

Kontrole urzędowe stosuje się z taką samą starannością do produktów wywożonych poza Unię, wprowadzanych do obrotu w Unii oraz wprowadzanych z państw trzecich. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby produkty przeznaczone do wysłania do innego państwa członkowskiego były kontrolowane tak samo starannie, co produkty przeznaczone do wprowadzenia do obrotu na ich własnym terytorium.

W odniesieniu do wartości dotyczących składników odżywczych podanych na etykiecie należy wymienić trzy inne akty prawodawcze, oprócz wyżej wymienionych przepisów ogólnych dotyczących kontroli:

- **rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności;**
- **dyrektywę Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych;**
- **dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych.**

Od dnia 13 grudnia 2014 r. zastosowanie będzie miało rozporządzenie (UE) nr 1169/2011, a jednocześnie uchylona zostanie dyrektywa 90/496/EWG.

Nie naruszając szczegółowych przepisów zawartych w różnych aktach prawodawczych, zasady w zakresie etykietowania dotyczące wartości odżywczej zawarte w jednym z wyżej wspomnianych trzech aktów prawodawczych mają również zastosowanie do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 i dyrektywy 2009/39/WE.

W dyrektywie 90/496/EWG r. i rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 wskazuje się, że wartość energetyczną i odżywczą należy podawać w etykietowaniu jako „wartości średnie”, co oznacza taką wartość, która najlepiej przedstawia ilość składnika odżywczego w danym środku spożywczym i która obejmuje naturalną różnorodność środków spożywczych, wahania sezonowe, strukturę konsumpcji i inne czynniki mogące spowodować zmiany rzeczywistej wartości. Wartości podane powinny, odpowiednio dla danego przypadku, być wartościami średnimi opartymi na:

- a) analizie żywności dokonanej przez producenta;
- b) obliczeniach na podstawie znanych lub rzeczywistych wartości średnich użytych składników;
- c) obliczeniach na podstawie ogólnie dostępnych i zaakceptowanych danych.

2. ZASADY OGÓLNE

Rzeczywista ilość składnika odżywczego w produkcie może być odmienna od wartości podanej na etykiecie ze względu na takie czynniki, jak źródło danych dotyczących wartości (dane uzyskane z literatury i obliczone za pomocą wzoru zamiast analizy), dokładność analizy, zróżnicowanie pod względem surowców, wpływ przetwarzania, stabilność składnika odżywczego i warunki oraz okres przechowywania.

2.1 Limity tolerancji oraz kwestie związane z bezpieczeństwem żywności

Przy ustalaniu limitów tolerancji dla witamin i składników mineralnych dodanych do żywności, w tym suplementów żywnościowych, należy uwzględnić kwestię bezpieczeństwa żywności. Nadmierne spożycie witamin i składników mineralnych może wywołać niekorzystne skutki, a zatem konieczne jest ustalenie ich maksymalnych ilości, w przypadku gdy dodawane są one do żywności lub gdy są obecne w suplementach żywnościowych. Przepisy dotyczące ustalania maksymalnych ilości witamin i składników mineralnych zawarte są w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji oraz w dyrektywie 2002/46/WE w sprawie suplementów żywnościowych. Istnieje możliwość, że górny pułap zakresu tolerancji dla wartości podanej przekroczy maksymalną ilość witamin lub składników mineralnych dodanych do żywności lub obecnych w suplementach żywnościowych zharmonizowaną na szczeblu UE zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji oraz dyrektywy 2002/46/WE w sprawie suplementów żywnościowych. W takich przypadkach maksymalna ilość ma pierwszeństwo przed zakresem tolerancji dla wartości podanej, wyznaczając zarazem górny limit tolerancji dla wartości podanej.

W przypadku braku zharmonizowanych przepisów dotyczących maksymalnych ilości w żywności i suplementach żywnościowych państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy krajowe zgodnie z art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przy ustanawianiu takich przepisów państwa członkowskie powinny stosować jednocześnie kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 i w dyrektywie 2002/46/WE. Przypadki, w których zakres tolerancji dla wartości podanej wykracza poza maksymalną ilość ustaloną przez państwo członkowskie w drodze przepisów krajowych, które są zgodne z art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i w odniesieniu do których państwa członkowskie powinny również stosować kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 oraz w dyrektywie 2002/46/WE, można nadal traktować tak samo, jak obecnie, tj. przed przyjęciem niniejszych wytycznych.

Wraz z przyjęciem w prawodawstwie UE zharmonizowanych przepisów w sprawie maksymalnych ilości witamin i składników mineralnych w żywności i suplementach żywnościowych należy rozważyć potrzebę zmiany niniejszych wytycznych.

2.2 Zgodność dotycząca okresu przydatności do spożycia produktu

Wartości mierzone powinny pozostawać w obrębie zakresu tolerancji dla wartości podanej w całym okresie przydatności do spożycia produktu.

2.3 Stosowanie zakresów tolerancji zawartych w rozdziale 3 i rozdziale 5.2 niniejszych wytycznych

Limity tolerancji dla celów etykietowania środków spożywczych są istotne, ponieważ środki spożywcze nie mogą zawsze zawierać dokładnie takiego poziomu wartości odżywczych i energetycznych, jaki wykazany jest na etykiecie, co jest spowodowane naturalnymi różnicami oraz różnicami wynikającymi z produkcji i magazynowania. Zawartość składnika odżywczego w żywności nie powinna jednak odbiegać znacznie od wartości podanych na etykiecie, ponieważ takie różnice mogłyby być przyczyną wprowadzenia konsumenta w błąd. Wartości podane powinny, odpowiednio dla danego przypadku, być wartościami średnimi opartymi na:

- a) analizie żywności dokonanej przez producenta;
- b) obliczeniach na podstawie znanych lub rzeczywistych wartości średnich użytych składników; lub
- c) obliczeniach na podstawie ogólnie dostępnych i zaakceptowanych danych.

Niezależnie od sposobu uzyskania informacji o wartości odżywczej podmioty działające na rynku spożywczym powinny działać w dobrej wierze w celu zapewnienia wysokiego stopnia dokładności takich informacji o wartości odżywczej. Wartości podane powinny w szczególności być zbliżone do średnich wartości dotyczących wielu partii środków spożywczych i nie powinny być ustalane na granicy minimum bądź maksimum zdefiniowanego zakresu tolerancji. Wartości podane dotyczące składników odżywczych, w przypadku których konsumentom z reguły zależy na ograniczeniu ich spożycia (np. tłuszcze, cukry i sól/sód), nie powinny być ustalane w obrębie dolnego zakresu tolerancji, jeśli mierzona lub obliczona wartość średnia jest wyższa niż wartość podana. Wartości podane dotyczące składników odżywczych, w przypadku których konsumentom z reguły zależy na ich wysokim poziomie, nie powinny być ustalane w obrębie górnego zakresu tolerancji, jeśli mierzona lub obliczona wartość średnia jest niższa niż wartość podana.

2.4 Aspekty, które należy uwzględnić, jeśli mierzona wartość leży poza limitem tolerancji dla wartości podanej

Jeśli wartość mierzona leży poza limitem tolerancji dla wartości podanej, należy ustalić, czy konieczne jest podjęcia określonych działań lub wprowadzenia środków. Należy przy tym uwzględnić na przykład następujące aspekty:

- a) dany składnik odżywczy;
- b) rozmiar odchylenia;
- c) rodzaj odchylenia (szacunek zawyżony lub zaniżony) w stosunku do danego składnika odżywczego;
- d) naturalne wysokie zróżnicowanie pod względem danego składnika odżywczego, w tym wahania sezonowe;
- e) szczególnie wysoka szybkość rozkładu składników odżywczych w niektórych matrycach żywnościowych;
- f) szczególnie duże różnice w analizach dotyczących składników żywności w określonej matrycy żywnościowej;
- g) szczególnie niska homogenność danego produktu, która prowadzi do szczególnie dużego zróżnicowania zawartości składników odżywczych w tym produkcie i której nie skompensowano w procedurze pobierania próbek;
- h) zgodność większości próbek z danej partii z zakresem tolerancji, o ile takie dane są dostępne;
- i) ważność procesów producenta służących ustaleniu podanej wartości odżywczej;
- j) ogólny sposób działania kontroli własnej przedsiębiorstwa;

k) wcześniejsze problemy lub dotychczasowe sankcje wobec przedsiębiorstwa.

Powyższe aspekty będą też wpływać na rodzaj sankcji, o ile takowe zostaną uznane za konieczne, tj. na to, czy sankcje takie powinny przyjąć formę np. rozszerzonych wytycznych, ostrzeżeń, nakazów lub kar grzywny.

Producenci mogą zostać wezwani do przedstawienia uzasadnienia dla odchylenia od limitów tolerancji oraz szczegółowych informacji o szczególnych powodach takiego odchylenia.

3. LIMITY TOLERANCJI DOTYCZĄCE INFORMACJI O WARTOŚCI ODŻYWCZEJ DOTYCZĄCEJ ŻYWNOŚCI INNEJ NIŻ SUPLEMENTY ŻYWNOŚCIOWE

Różne limity tolerancji określone w rozdziale 5 mogą mieć zastosowanie do informacji o wartości odżywczej, w odniesieniu do której poczyniono oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne zgodnie z rozporządzeniem 1924/2006/WE, oraz do witamin i składników mineralnych dodanych zgodnie z rozporządzeniem 1925/2006/WE.

Wartości tolerancji zawarte w wykazie obejmują niepewność pomiaru związaną z wartością mierzoną. Podczas podejmowania decyzji o zgodności wartości mierzonej z wartością podaną nie należy zatem brać pod uwagę dodatkowej niepewności pomiaru.

Tabela 1: Limity tolerancji dla żywności innej niż suplementy żywnościowe obejmujące niepewność pomiaru

	Limity tolerancji dla żywności (zawiera niepewność pomiaru)	
Witaminy	+50%**	-35%
Składniki mineralne	+45%	-35%
Węglowodany, cukry, białko , błonnik pokarmowy	<10 g na 100 g:	±2 g
	10-40 g na 100 g:	±20%
	>40 g na 100 g:	±8 g
Tłuszcz	<10 g na 100 g:	±1,5 g
	10-40 g na 100 g:	±20%
	>40 g na 100 g:	±8 g
Kwasy tłuszczowe nasycone, kwasy tłuszczowe jednonienasycone, kwasy tłuszczowe wielonienasycone	<4 g na 100 g:	±0,8 g
	≥4g na 100 g:	±20%
Sód	<0,5 g na 100 g:	±0,15 g
	≥0,5 g na 100 g:	±20%
Sól	<1,25 g na 100 g:	±0,375 g
	≥1,25 g na 100 g:	±20%

** w przypadku witaminy C w płynach można zaakceptować wyższy górny limit tolerancji

Przykład 1:

- Produkt spożywczy, któremu towarzyszy informacja o wartości odżywczej dotycząca cukrów w wysokości 8,5 g i któremu nie towarzyszy oświadczenie dotyczące zawartości cukrów w tym produkcie;
- zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość od 8,45 do 8,54 g cukrów /100 g;
- dolny limit tolerancji: dolna wartość (8,45) minus dolny limit tolerancji dla cukrów zawarty w rozdziale 3 wynoszący 2 g; $8,45 - 2 = 6,45$ g/100 g; zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 dolna granica tolerancji wynosić będzie 6,5 g/100 g;
- górny limit tolerancji: górna wartość (8,54) plus górny limit tolerancji dla cukrów zawarty w rozdziale 3 wynoszący 2 g; $8,54 - 2 = 10,54$ g/100 g; zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wynosić będzie 11 g/100 g;
- jeśli kontrola urzędowa wykaże zawartość cukrów:
 - leżącą w zakresie od 6,5 do 11 g/100 g, to uznaje się, że produkt ten objęty jest zakresem tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 3;
 - leżącą między wartością podaną (8,5 g) a górnym limitem tolerancji, to należy rozważyć przeprowadzenie kontroli zgodności z rozdziałem 2.3;
 - znajdującą się poza zakresem 6,5 do 11 g/100 g, należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady aspektów, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

4. LIMITY TOLERANCJI DLA WITAMIN I SKŁADNIKÓW MINERALNYCH W SUPLEMENTACH ŻYWNOŚCIOWYCH

Limit tolerancji dla witamin i składników mineralnych w suplementach żywnościowych określony jest z uwzględnieniem wszystkich czynników zróżnicowania. Wartości tolerancji zawarte w wykazie obejmują niepewność pomiaru związaną z wartością mierzoną. Podczas podejmowania decyzji o zgodności wartości mierzonej z wartością podaną nie należy zatem brać pod uwagę dodatkowej niepewności pomiaru.

Tabela 2: Limity tolerancji dla suplementów żywnościowych obejmujące niepewność pomiaru

	Limity tolerancji dla suplementów (zawiera niepewność pomiaru)	
Witaminy	+50%**	-20%
Składniki mineralne	+45%	-20%

**** w przypadku witaminy C w płynach można zaakceptować wyższy górny limit tolerancji**

Przykład 2:

- suplement żywnościowy, któremu towarzyszy informacja o wartości odżywczej dotycząca kwasu foliowego w wysokości 125 µg na jednostkę i któremu nie towarzyszy oświadczenie dotyczące zawartości kwasu foliowego w tym suplemencie;

- zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość równą 124,5 do 125,4 μg kwasu foliowego na jednostkę;
- dolny limit tolerancji: dolna wartość (124,5) minus dolny limit tolerancji dla witamin zawarty w rozdziale 4 wynoszący 20% (20% z 124,5 = 24,9); $124,5 - 24,9 = 99,6$ μg na jednostkę i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 dolna granica tolerancji wynosić będzie 99,6 μg na jednostkę;
- górny limit tolerancji: górna wartość (125,4) plus górny limit tolerancji dla witamin zawarty w rozdziale 4 wynoszący 50% (50% z 125,4 = 62,7); $125,4 - 62,7 = 188,1$ μg na jednostkę i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wynosić będzie 188 μg na jednostkę;
- jeśli kontrola urzędowa wykaże zawartość kwasu foliowego:
 - leżącą w zakresie od 99,6 do 188 μg na jednostkę, to uznaje się, że produkt objęty jest zakresem tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 4;
 - znajdującą się poza zakresem 99,6 do 188 μg na jednostkę, należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady aspektów, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

5. LIMITY TOLERANCJI DLA KONTROLI ZGODNOŚCI POZIOMÓW SKŁADNIKÓW ODŻYWCZYCH I INNYCH SUBSTANCJI Z POZIOMAMI OKREŚLONYMI W ROZPORZĄDZENIU 1924/2006/WE I DLA KONTROLI POZIOMÓW WITAMIN I SKŁADNIKÓW MINERALNYCH DODANYCH DO ŻYWNOŚCI ZGODNIE Z ROZPORZĄDZENIEM 1925/2006/WE

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do składników odżywczych i innych substancji, w odniesieniu do których poczyniono oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne zgodnie z rozporządzeniem 1924/2006/WE, oraz do witamin i składników mineralnych dodanych zgodnie z rozporządzeniem 1925/2006/WE.

Organy kontrolne państw członkowskich dokonują pomiarów poziomów składników odżywczych i innych substancji w żywności w celu kontroli zgodności produktów opatrzonych oświadczeniami żywieniowymi lub zdrowotnymi z poziomami składników odżywczych i innych substancji określonymi w warunkach stosowania takich oświadczeń. Warunki stosowania oświadczeń żywieniowych określone są w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych, a warunki stosowania oświadczeń zdrowotnych określone są w środkach wykonawczych zezwalających na stosowanie oświadczeń zdrowotnych. Przykładem poziomów składników odżywczych określonych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 jest poziom tłuszczu w odniesieniu do oświadczenia „niska zawartość tłuszczu”, poziom witamin lub składników mineralnych w odniesieniu do oświadczenia „źródło...” lub poziomy określone dla różnych substancji zawarte w warunkach stosowania oświadczeń zdrowotnych. Wszystkie dopuszczone oświadczenia żywieniowe i zdrowotne oraz warunki ich stosowania publikowane są w unijnym rejestrze oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych⁹.

Organy kontrolne państw członkowskich mierzą ponadto poziomy witamin i składników mineralnych dodanych do środków spożywczych uregulowane przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w celu kontroli zgodności z poziomami witamin i składników mineralnych podanymi w informacji o wartości odżywczej.

Niezależnie od tego, czy zastosowano przepisy zawarte w rozdziale 5.1, 5.2, 5.3 lub 5.4, poziomy nie powinny przekraczać maksymalnych ilości dla witamin i składników mineralnych zharmonizowanych na szczeblu UE, zgodnie z przepisami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji oraz w dyrektywie 2002/46/WE w sprawie suplementów żywieniowych. W przypadku braku zharmonizowanych przepisów dotyczących maksymalnych ilości w żywności i suplementach żywieniowych państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy krajowe zgodnie z art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przy ustanawianiu takich przepisów państwa członkowskie powinny stosować jednocześnie kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 i w dyrektywie 2002/46/WE. Przypadki, w których zakres tolerancji dla wartości podanej wykracza poza maksymalną ilość ustaloną przez państwo członkowskie w drodze przepisów krajowych, które są zgodne z art. 34 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i w odniesieniu do których państwa członkowskie powinny również stosować kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2006 oraz w dyrektywie 2002/46/WE, można nadal traktować tak samo, jak obecnie, tj. przed przyjęciem niniejszych wytycznych.

⁹ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

5.1 Wartości podane dotyczące składników odżywczych lub innych substancji będących przedmiotem oświadczeń są takie same, jak poziom składników odżywczych lub innych substancji określony w warunkach stosowania takich oświadczeń

lub

wartości podane dotyczące witamin i składników mineralnych dodanych do żywności są takie same jak minimalne wymagane poziomy witamin i składników mineralnych w żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006

Aby zapewnić, by oświadczenia żywieniowe i zdrowotne nie wprowadzały konsumentów w błąd, zwłaszcza w przypadkach, gdy będący przedmiotem oświadczenia skutek żywnościowy lub fizjologiczny osiągany jest za pomocą określonej ilości składnika odżywczego lub innej substancji będącej przedmiotem oświadczenia, limit tolerancji obejmujący jedynie niepewność pomiaru¹⁰ stosuje się do jednej strony zakresu podanego poziomu składnika odżywczego lub innej substancji określonych w warunkach stosowania oświadczenia. Po drugiej stronie zakresu podanych poziomów zaakceptować można zakres tolerancji szerszy niż niepewność pomiaru. Na użytek oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych poziomy składników odżywczych i innej substancji mogą być poziomami minimalnymi lub maksymalnymi. Jeśli określono poziom maksymalny, nie określając poziomu minimalnego, to w odniesieniu do odchyień po stronie maksimum stosuje się jedynie niepewność pomiaru, podczas gdy po stronie minimum można zaakceptować odchylenia objęte zakresem tolerancji podanym w tabeli 3 (odpowiednio w rubryce „strona 1 zakresu tolerancji” lub „strona 2 zakresu tolerancji”), która znajduje się poniżej. Jeśli określono poziom minimalny, nie określając poziomu maksymalnego, to w odniesieniu do odchyień po stronie minimum stosuje się jedynie niepewność pomiaru, podczas gdy po stronie maksimum można zaakceptować odchylenia w granicach górnego zakresu tolerancji podanego w tabeli 3 (odpowiednio w rubryce „strona zakresu 1 tolerancji” lub „strona 2 zakresu tolerancji”).

W odniesieniu do odchyień od strony minimum w przypadku witamin i składników mineralnych stosuje się jedynie niepewność pomiaru, podczas gdy odchylenia od strony maksimum można zaakceptować w granicach górnego zakresu tolerancji podanego w tabeli 3 („strona 1 zakresu tolerancji”). Organy kontrolne państw członkowskich mierzą ponadto poziomy witamin i składników mineralnych dodanych do środków spożywczych uregulowane przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w celu kontroli zgodności z poziomami witamin i składników mineralnych podanymi w informacji o wartości odżywczej. Do dolnej strony zakresu, czyli poniżej podanych wartości dotyczących witamin lub składników mineralnych dodanych do żywności, stosuje się limit tolerancji obejmujący jedynie niepewność pomiaru, podczas gdy powyżej wartości podanej można zaakceptować odchylenia od tej wartości w granicach górnego zakresu tolerancji podanego w tabeli 3 („strona 1 zakresu tolerancji”).

¹⁰ Niepewność pomiaru ustala się dla każdej z analizowanych wartości.

Tabela 3: Zakresy tolerancji dotyczące żywności i suplementów żywnościowych do celów kontroli zgodności z poziomami składników odżywczych i innych substancji z poziomami określonymi w rozporządzeniu 1924/2006/WE i dla kontroli poziomów witamin i składników mineralnych dodanych do żywności zgodnie z rozporządzeniem 1925/2006/WE

	Limity tolerancji dla żywności i suplementów żywnościowych	
	Strona 1 zakresu tolerancji (obejmuje niepewność pomiaru dla strony określonej, + lub -)	Strona 2 zakresu tolerancji
Witaminy	+50%**	- niepewność pomiaru
Składniki mineralne	+45%	- niepewność pomiaru
Węglowodany*,	<10 g na 100 g: +4g	- niepewność pomiaru
białko*,	10-40 g na 100 g: +40%	- niepewność pomiaru
błonnik pokarmowy*	>40 g na 100 g: +16g	- niepewność pomiaru
Cukry*	<10 g na 100 g: -4g	+ niepewność pomiaru
	10-40 g na 100 g: -40%	+ niepewność pomiaru
	>40 g na 100 g: -16g	+ niepewność pomiaru
Tłuszcz*	<10 g na 100 g: -3g	+ niepewność pomiaru
	10-40 g na 100 g: -40%	+ niepewność pomiaru
	>40 g na 100 g: -16g	+ niepewność pomiaru
Kwasy tłuszczowe nasycone*	<4 g na 100 g: -1,6 g	+ niepewność pomiaru
	≥4g na 100 g: -40%	+ niepewność pomiaru
Kwasy tłuszczowe jednonienasycone*,	<4 g na 100 g: +1,6 g	- niepewność pomiaru
kwasy tłuszczowe wielonienasycone*	≥4g na 100 g: +40%	- niepewność pomiaru
Sód	< 0,5 g na 100 g: -0,3 g	+ niepewność pomiaru
	≥0,5 g na 100 g: -40%	+ niepewność pomiaru
Sól	<1,25 g na 100 g: -0,75 g	+ niepewność pomiaru
	≥1,25 g na 100 g: -40%	+ niepewność pomiaru

* Nie dotyczy podkategorii

** w przypadku witaminy C w płynach można zaakceptować wyższy górny limit tolerancji

Przykład 3:

- Produkt spożywczy z dodaną witaminą C, któremu towarzyszy oświadczenie „źródło witaminy C” i który nie zawiera naturalnie występującej witaminy C;
- warunki stosowania oświadczenia: 15% dziennej referencyjnej wartości spożycia (80 mg) na 100g = 12 mg witaminy C/100 g;
- informacja o wartości odżywczej produktu: witamina C: 12 mg/100 g;
- zgodnie z zasadami zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość równą 11,5 do 12,4 mg witaminy C/100g.

Przypadek 1: w wyniku kontroli urzędowej ustalono zawartość witaminy C wynoszącą 9,6 mg/100 g, odpowiednia niepewność pomiaru wynosi $\pm 1,92$ mg/100 g (za podstawę do tej analizy przyjęto szczególną niepewność pomiaru wynoszącą 20%): $9,6 + 1,92 = 11,52$; uznaje się, że produkt ten mieści się w zakresie tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1.

Przypadek 2: w wyniku kontroli urzędowej ustalono zawartość witaminy C wynoszącą $9,5 \text{ mg} \pm 1,9$ mg/100 g (za podstawę do tej analizy przyjęto szczególną niepewność pomiaru wynoszącą 20%): wartość ta znajduje się poza dolnym obrębem zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1 i należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady czynników, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

Przypadek 3: w wyniku kontroli urzędowej ustala się zawartość witaminy C wynoszącą 17 mg/100 g, czyli leżącą w granicach górnego zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1; górny limit tolerancji równy jest górnej wartości (tutaj 12,4 mg) plus górny limit tolerancji dla witaminy C podany w tabeli 3 wynoszący 50%; ($50\% \text{ z } 12,4 = 6,2$); $12,4 - 6,2 = 18,6$ mg/100 g i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wynosić będzie 19 mg/100 g.

Przypadek 4: w wyniku kontroli urzędowej ustalona zostanie zawartość witaminy C wynosząca 23 mg/100 g, czyli leżąca poza górną granicą zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1 (por. przypadek 3); należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady czynników, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

Przykład 4:

- Produkt spożywczy, któremu towarzyszy oświadczenie „obniżona zawartość tłuszczu” – zawartość tłuszczu w podobnych produktach wynosi 40 g;
- warunki stosowania oświadczenia: obniżenie zawartości tłuszczu o przynajmniej 30% w porównaniu z podobnymi produktami;
- informacja o wartości odżywczej produktu: tłuszcz: 28 g/100 g;
- zgodnie z zasadami zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość równą 27,5 do 28,4 g tłuszczu /100 g;

Przypadek 1: w wyniku kontroli urzędowej ustalono zawartość tłuszczu wynoszącą 29 g/100 g, odpowiednia niepewność pomiaru wynosi $\pm 0,87$ g/100 g (za podstawę do tej analizy przyjęto szczególną niepewność pomiaru wynoszącą $\pm 3\%$); uznaje się, że produkt ten objęty jest zakresem tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5, ponieważ stwierdzona wartość minus odpowiednia wartość pomiaru leży w dopuszczalnym zakresie wartości podanej; $29 - 0,87 = 28,13$ g/100 g i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wynosić będzie 28 g/100 g.

Przypadek 2: w wyniku kontroli urzędowej ustalono zawartość tłuszczu wynoszącą $30 \pm 0,9$ g/100 g (za podstawę do tej analizy przyjęto szczególną niepewność pomiaru wynoszącą $\pm 3\%$); wartość ta znajduje się poza górnym limitem tolerancji, ponieważ stwierdzona wartość minus odpowiednia wartość pomiaru znajduje się poza dopuszczalnym zakresem wartości podanej: $30 - 0,9 = 29,1$ g/100 g i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wynosić będzie 29 g/100 g i należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady czynników,

które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

Przypadek 3: w wyniku kontroli urzędowej ustala się zawartość tłuszczu wynoszącą 20 g/100 g, czyli leżącą w obrębie dolnego zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5; dolny limit tolerancji równy jest dolnej wartości (tutaj 27,5 g) minus (zgodnie z informacjami podanymi w tabeli 3) 40% z 27,5 g, co równa się 11 g; $27,5 - 11 = 16,5$ g/100 g, zaokrąglone do 17 g/100 g.

Przypadek 4: w wyniku kontroli urzędowej ustalona zostanie zawartość tłuszczu wynosząca 16 g/100 g, czyli leżąca poza granicami dolnego zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5 (por. przypadek 3); należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady czynników, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza zakresem tolerancji dla wartości podanej.

5.2 Wartości podane dotyczące składników odżywczych lub innych substancji będących przedmiotem oświadczeń przekraczają poziomy minimalne lub są niższe niż poziomy maksymalne określone w warunkach stosowania takich oświadczeń w takim stopniu, że jeśli wokół tych wartości podanych zastosuje się limity tolerancji zawarte w tabeli 1 (dotyczącej żywności innej niż suplementy żywnościowe) lub tabeli 2 (dotyczącej suplementów żywnościowych), to ogólny zakres tolerancji nie pokrywa się z poziomami składników odżywczych lub innych substancji określonych w warunkach stosowania takich oświadczeń

lub

wartości podane dotyczące witamin i składników mineralnych dodanych do żywności wykraczają poza minimalne wymagane poziomy obecności witamin i składników mineralnych w żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w takim stopniu, że jeśli wokół tych wartości podanych zastosuje się limity tolerancji zawarte w tabeli 1, to ogólny zakres tolerancji nie pokrywa się z minimalnymi wymaganymi poziomami obecności witamin i składników mineralnych w żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006

W takim przypadku zastosowanie mają wartości tolerancji podane w tabeli 1 dotyczącej żywności innej niż suplementy żywnościowe oraz wartości tolerancji podane w tabeli 2 dotyczącej suplementów żywnościowych.

Przykład 5:

- Produkt spożywczy z dodaną witaminą C, któremu nie towarzyszy żadne oświadczenie;
- minimalna zawartość witaminy C w 100 g produktu: 15% dziennej referencyjnej wartości spożycia (80 mg) na 100g = 12 mg witaminy C / 100 g;
- informacja o wartości odżywczej produktu: witamina C: 24 mg/100 g;
- zgodnie z zasadami zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość równą 23,5 do 24,4 mg witaminy C/100g;
- z zastosowania limitów tolerancji dla witaminy C podanych w tabeli 1 (-35% +50%) wynikałby dolny limit tolerancji: dolna wartość (23,5) minus 35%; (35% z 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg/100 g i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 dolny limit tolerancji wynosić będzie 15 mg/100 g; wartość ta leży powyżej minimalnego poziomu wymaganego

w tym produkcie (12 mg/100 g), z którego to powodu zastosowanie mają zasady wyjaśnione w rozdz. 5.2 i stosuje się limity tolerancji podane w tabeli 1.

- górny limit tolerancji: górna wartość (24,4) plus górny limit tolerancji dla witaminy C podany w tabeli 1 w rozdziale 3 wynoszący 50% ($50\% \times 24,4 = 12,2 \text{ mg}$) = 36,6 mg/100 g i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wynosić będzie 37 g/100 g;
- jeśli kontrola urzędowa wykaże zawartość witaminy C:
 - leżącą w zakresie od 15 do 37 mg/100 g, to uznaje się, że produkt ten objęty jest zakresem tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.2;
 - leżącą między wartością podaną a dolnymi granicami zakresu tolerancji, to należy rozważyć przeprowadzenie kontroli zgodności z rozdziałem 2.3;
- – znajdującą się poza zakresem 15 do 37 mg/100 g, należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady aspektów, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

5.3 Wartości podane dotyczące składników odżywczych lub innych substancji będących przedmiotem oświadczeń przekraczają poziomy minimalne lub są niższe niż poziomy maksymalne określone w warunkach stosowania takich oświadczeń w takim stopniu, że jeśli wokół tych wartości podanych zastosuje się limity tolerancji zawarte w tabeli 1 (dotyczącej żywności innej niż suplementy żywnościowe) lub tabeli 2 (dotyczącej suplementów żywnościowych), to ogólny zakres tolerancji pokrywa się z poziomami składników odżywczych lub innych substancji określonych w warunkach stosowania takich oświadczeń

lub

wartości podane dotyczące witamin i składników mineralnych dodanych do żywności wykraczają poza minimalne wymagane poziomy obecności witamin i składników mineralnych w żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w takim stopniu, że jeśli wokół tych wartości podanych zastosuje się limity tolerancji zawarte w tabeli 1, to ogólny zakres tolerancji pokrywa się z minimalnymi wymaganymi poziomami obecności witamin i składników mineralnych w żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006

W takim przypadku, jeśli poczyniono oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne w odniesieniu do składników odżywczych lub innych substancji, to do minimalnych lub maksymalnych poziomów składników odżywczych lub innych substancji będących przedmiotem oświadczeń, jak określono w warunkach stosowania takich oświadczeń, zastosowanie ma zakres tolerancji o wielkości całkowitej określonej w rubryce „strona 1 zakresu tolerancji” w tabeli 3.

W przypadku witamin lub składników mineralnych dodanych do żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 zastosowanie do minimalnych wymaganych poziomów obecności witamin i składników mineralnych w żywności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 ma zakres tolerancji o wielkości całkowitej określonej w rubryce „strona 1 zakresu tolerancji” w tabeli 3.

Zakres tolerancji, o którym mowa w rozdziale 5.3, obejmuje niepewność pomiaru związaną z wartością mierzoną. Podczas podejmowania decyzji o zgodności wartości mierzonej z wartością podaną nie należy zatem brać pod uwagę dodatkowej niepewności pomiaru.

Przykład 6:

- Produkt spożywczy w postaci stałej, któremu towarzyszy oświadczenie „niska zawartość cukrów”;
- Warunki stosowania oświadczenia: maksymalnie 5 g cukrów na 100 g;
- informacja o wartości odżywczej produktu: cukry: 4,1 g/100 g;
- zgodnie z zasadami zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość równą 4,05 do 4,14 g cukrów /100 g;
- z zastosowania limitów tolerancji dla cukrów podanych w tabeli 1 (± 2 g) wynikałby górny limit tolerancji: górna wartość (4,14) plus 2 g = 6,14 g/100 i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górny limit tolerancji wynosić będzie 6,1 g/100 g; zakres tolerancji podany w tabeli 1 pokrywałby się z maksymalnym poziomem 5 g cukrów na 100 g zgodnie z warunkami poczynionego oświadczenia. Z tego powodu zastosowanie mają zasady wyjaśnione w rozdziale 5.3 i do maksymalnych poziomów cukrów określonych w warunkach stosowania oświadczenia (5 g) stosuje się wielkość całkowitą określoną w rubryce „strona 1 zakresu tolerancji” w tabeli 3 (-4 g); zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górna granica tolerancji wyniesie 5,0 g, zaś dolna granica tolerancji wyniesie 1,0 g;
- jeśli kontrola urzędowa wykaże zawartość cukru:
 - – leżącą w zakresie od 1,0 do 5,0 g/100 g, to uznaje się, że produkt ten objęty jest zakresem tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.3;
 - – znajdującą się poza zakresem od 1,0 do 5,0 g/100 g, należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady aspektów, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

5.4 W odniesieniu do składników odżywczych i innych substancji poczyniono oświadczenie określające poziom przekraczający minimalne lub maksymalne poziomy określone w warunkach stosowania takiego oświadczenia

Aby zapewnić, by konsumenci nie zostali wprowadzeni w błąd oświadczeniami żywieniowymi lub zdrowotnymi, stosuje się w tym przypadku zasady zawarte w rozdziale 5.1.

Przykład 7:

- Produkt spożywczy, któremu towarzyszy oświadczenie „wysoka zawartość błonnika pokarmowego, zawiera 12 g błonnika na 100 g”, zawiera jedynie 2 g błonnika pokarmowego na 100 kcal;
- warunki stosowania oświadczenia: przynajmniej 6 g błonnika pokarmowego / 100 g;
- informacja o wartości odżywczej produktu: błonnik pokarmowy: 12 g/100 g;
- zgodnie z zasadami zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 oznacza to zawartość równą 11,5 do 12,4 g błonnika /100g;

- W oświadczeniu określono poziom błonnika pokarmowego przekraczający minimalny poziom określony w warunkach stosowania takiego oświadczenia (6 g/100 g). z tego powodu zastosowanie mają zasady wyjaśnione w rozdziale 5.4, co oznacza, że zastosowanie ma rozdział 5.1.

Przypadek 1: kontrola urzędowa wykazuje zawartość błonnika pokarmowego wynoszącą 9,6 g/100 g, odpowiednia niepewność pomiaru wynosi $\pm 1,92$ g/100 g (za podstawę do tej analizy przyjęto szczególną niepewność pomiaru wynoszącą 20%), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g, niepewność pomiaru może stanowić wyjaśnienie dla faktu, że stwierdzona wartość jest niższa niż wartość podana; uznaje się, że produkt ten mieści się w zakresie tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1.

Przypadek 2: w wyniku kontroli urzędowej ustalono zawartość błonnika pokarmowego wynoszącą 8,1 g $\pm 1,62$ g/100 g (za podstawę do tej analizy przyjęto szczególną niepewność pomiaru wynoszącą 20%), $8,1 + 1,62 = 9,72$ g: wartość ta znajduje się poza dolnym obrębem zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1 i należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady czynników, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza limitem tolerancji dla wartości podanej.

Przypadek 3: w wyniku kontroli urzędowej ustala się zawartość błonnika pokarmowego wynoszącą 14,5 g/100 g, czyli leżącą w obrębie górnego zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1; górny limit tolerancji równy jest górnej wartości (tutaj 12,4 g) plus górny limit tolerancji dla błonnika pokarmowego podany w tabeli 3 wynoszący + 40%; ($40\% \text{ z } 12,4 = 4,96$); $12,4 + 4,96 = 17,36$ g/100 g i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zasad zaokrąglania zawartymi w rozdziale 6 górny limit tolerancji wynosić będzie 17 g/100 g.

Przypadek 4: w wyniku kontroli urzędowej ustalona zostanie zawartość błonnika pokarmowego wynosząca 18,1 g/100 g, czyli leżąca poza granicami górnego zakresu tolerancji zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 5.1 (por. przypadek 3); należy wziąć pod uwagę rozdział 2.4, w którym podane są przykłady czynników, które należy uwzględnić, jeśli wartość mierzona znajduje się poza zakresem tolerancji dla wartości podanej.

6. WYTYCZNE DOTYCZĄCE ZASAD ZAOKRĄGLANIA W ODNIESIENIU DO INFORMACJI O WARTOŚCI ODŻYWCZEJ ŻYWNOŚCI

Wytyczne dotyczące zasad zaokrąglania są jednym z czynników, które wpływają na określanie limitów tolerancji, w tym liczbę cyfr znaczących lub miejsc po przecinku, a ich celem jest zapobieżenie sugerowania nieprawdziwego poziomu precyzji. Wytyczne te należy uwzględnić podczas dokonywania oceny, czy wartość ustalona w trakcie analizy przeprowadzonej przez organ kontrolny objęta jest zakresem tolerancji.

Przykład na podstawie wytycznych dotyczących zaokrąglania: wartość podana dotycząca białka wynosząca 12 g (brak oświadczenia o białkach) mogłaby reprezentować wartość wynikającą z obliczeń lub analizy wynoszącą między 12,4 g i 11,5 g.

- Do górnych i dolnych granic wartości, które mogą być zaokrąglone do wartości podanej, należy zastosować marginesy tolerancji, w tym przypadku 12,4 g i 11,5 g.
- W tym przypadku tolerancja określona w rozdziale 3 wynosiłaby $\pm 20\%$, co daje limit tolerancji dla górnego zakresu obliczony z 12,4 g plus 20%, co daje wynik 14,88 g, zaokrąglone do 15 g.
- Jeśli analiza wykazuje zawartość wynoszącą 15 g, to wynik taki uznano by za mieszczący się w limicie tolerancji, zaś zawartość wynosząca 16 g nie mieści się już w limicie.

Innym aspektem zasad zaokrąglania są ilości składników odżywczych, które można uznać za znikome i co do których można podać informacje o zawartości wynoszącej „0” lub „<x g”, jak zaznaczono w tabeli 4, podając wartości dla „x” w odniesieniu do konkretnych składników odżywczych. Alternatywnym rozwiązaniem byłoby podanie w etykietowaniu informacji „zawiera znikome ilości...”

Tabela 4: Wytyczne dotyczące zasad zaokrąglania w odniesieniu do informacji o składnikach odżywczych podawanej w etykietowaniu żywności

Element odżywczy	Ilość	Zaokrąglenie
Energia		do najbliższego 1 kJ / najbliższej 1 kcal (bez cyfr po przecinku)
Tłuszcz*, węglowodany*, cukry*, białko*, błonnik*, alkohole wielowodorotlenowe*, skrobia*	≥ 10 g na 100 g lub ml	do najbliższego 1 g (bez liczb po przecinku)
	< 10 g i > 0.5 g na 100 g lub ml	Do najbliższego 0,1 g
	Nie występują wykrywalne ilości lub stężenie wynosi ≤ 0.5 g na 100 g lub ml	można podać „0 g” lub „<0.5 g”
Kwasy tłuszczowe nasycone*, kwasy tłuszczowe jednonienasycone*, kwasy tłuszczowe wielonienasycone*	≥ 10 g na 100 g lub ml	do najbliższego 1 g (bez liczb po przecinku)
	< 10 i $> 0,1$ g na 100 g lub ml	do najbliższego 0,1 g
	Nie występują wykrywalne ilości lub stężenie wynosi $\leq 0,1$ g na 100 g lub ml	można podać „0 g” lub „<0,1 g”
Sód	≥ 1 g na 100 g lub ml	do najbliższego 0,1 g
	< 1 g i $> 0,005$ g na 100 g lub ml	do najbliższego 0,01 g

	Nie występują wykrywalne ilości lub stężenie wynosi $\leq 0,005$ g na 100 g lub ml	można podać „0 g” lub „<0,005 g”
Sól	≥ 1 g na 100 g lub ml	do najbliższego 0,1 g
	< 1 g i $> 0,0125$ g na 100 g lub ml	do najbliższego 0,01 g
	Nie występują wykrywalne ilości lub stężenie wynosi $\leq 0,0125$ g na 100 g lub ml	można podać „0 g” lub „<0,01 g”
Witaminy i składniki mineralne	Witamina A, kwas foliowy, chlorek, wapń, fosfor, magnez, jod, potas	3 cyfry znaczące
	Wszystkie inne witaminy i składniki mineralne	2 cyfry znaczące

* Nie dotyczy podkategorii